

ХРОНИКА – CHRONIQUE

Растящъ брой на завършващите наши гимназии и педагогически училища. — Въпросът за реформиране системата на школското образование не престава да се обсъжда въ сръдите на педагогозите и обществените дейци у насъ. Изтъква се нуждата от по-тесно съгласуване на образованието, което се дава на учащите се въ наши училища, съ насоките на стопанското развитие на страната. Вниманието се спира по-специално на сръдните общообразователни учебни заведения.

Следните данни за броя на ежегодно завършващите наши гимназии и педагогически училища младежи от 1910 год. насамъ могатъ да допринесатъ въ туй отношение за освѣтление на нѣкои страни на проблемата и да покажатъ до нѣкакде къмъ кои отъ тъ наречените свободни професии се насочватъ по-гледите на свършващите сръдни учебни заведения.

Издадени свидетелства за зрѣлост

Учебни години	Отъ гимназията			Отъ педагогическите училища	
	Всичко	Отъ тяхъ съ латински езикъ		Всичко	на ученички
		абсолют.	%		
1909/1910 . . .	1,224	110	9·0	406	232
1910/1911 . . .	1,536	168	10·9	401	220
1911/1912 . . .	1,854	188	10·1	384	200
1912/1913 ¹⁾ . . .	—	—	—	65	44
1913/1914 . . .	1,233	*	*	215	153
1914/1915 . . .	1,605	*	*	328	239
1915/1916 . . .	2,174	*	*	336	251
1916/1917 . . .	1,918	*	*	322	261
1917/1918 . . .	2,112	*	*	374	265
1918/1919 . . .	3,786	*	*	576	311
1919/1920 . . .	4,546	511	11·2	611	291
1920/1921 . . .	4,058	428	10·5	791	503
1921/1922 . . .	4,041	445	11·0	982	580
1922/1923 . . .	3,741	475	12·7	1,074	638
1923/1924 . . .	2,599	374	14·4	1,365	749
1924/1925 . . .	2,640	454	17·2	1,492	787
1925/1926 . . .	2,691	329	12·2	1,389	685
1926/1927 . . .	2,403	461	19·2	1,058	559
1927/1928 . . .	2,613	790	30·2	1,416	676
1928/1929 . . .	2,914	809	27·8	1,288	591

Ежегодниятъ брой на учениците отъ гимназията, получили свидетелства за зрѣлостъ, се е повече отъ удвоилъ отъ 1909/1910 до 1928/29 уч. год. Максимумътъ, 4,546 свидетелства, се пада на уч. 1919/1920 год., следъ завършката на войната. Отъ тогава тази цифра се е намалила съ около 36%. Наопаки, броятъ на свидетелствата за зрѣлостъ „съ латински“ е билъ най-голъмъ презъ 1928/29 уч. год., когато е надвишавалъ съ около 300 тоя отъ 1919/1920 уч. год., т. е. презъ периода на най-засилния стремежъ къмъ висшето образование. Отъ 1909/10 до 1928/29 уч. год. броятъ на годишно-издаваниетъ зрѣлостни свидетелства съ латински се е увеличилъ съ 636%, докато пъкъ онъ на издаваниетъ такива свидетелства безъ латински, т. е.

¹⁾ Презъ тази година не е имало лантурненти; отъ 1909 год. гимназията става съ 5 класа (IV–VIII), поради което презъ уч. 1912/1913 г. не е имало ученици отъ VIII кл.

²⁾ Лантурнентътъ отъ класическия и полукаласическия отдѣлъ показва заедно съ онъ отъ реалния отдѣлъ.

на реалисти, е нараства само съ 98%. Относителниятъ брой на завършващите гимназия съ латински се е покачилъ отъ близо 1/10 въ 1909/10 уч. год. на повече отъ 1/4 (27·8%) презъ 1928/29 уч. год. отъ всички получили зрѣлостни свидетелства младежи. Завършващите гимназия съ свидетелства за зрѣлостъ изобщо съ се увеличили по брой отъ 1910 до 1929 год. 4 пъти повече, отколкото е нараствало населението на България презъ същия периодъ отъ 19 години.

Бележито е участието на девиците въ този растящъ брой завършващи гимназии младежи. Отъ всички 1224 получили презъ уч. 1909/10 год. свидетелства за зрѣлостъ лица отъ двата пола, 756 (или 62 на сто) съ момчета и 468 (38%) момичета, докато презъ 1928/29 уч. год. броятъ на първите е 1,639, т. е. само 56%, а броятъ на девиците възлиза на 1,275 и съставя вече 44% отъ всички завършили сръдно гимназиално образование младежи. Издаваниетъ, прочее, на момчета зрѣлостни свидетелства отъ гимназии съ се увеличили отъ 1909/10 до 1928/29 уч. год. съ 117%, а онъ на момичета — съ 172%.

И трѣбва да се отбележи, че особено значително е увеличението на свидетелствата за зрѣлостъ, издадени на завършващите класически и полукаласически отдѣли при девическия гимназии девици. Латински езикъ се въвежда въ тия гимназии още преди 1910/1911 уч. год., а презъ тази година излиза първиятъ выпускъ аббитуриентки-полукласици отъ Варненската девич. гимназия; презъ следващите години се откриватъ класически и полукаласически отдѣли и при софийския девич. гимназии. Презъ уч. 1919/1920 год. всичко 170 девици получаватъ свидетелства за зрѣлостъ съ латински, и отъ тогава този брой постоянно расте ежегодно, като достига въ 1927/28 уч. год. до 502 и на следната година — 467. За 10 години (1919/20–1928/29) всичко 2,513 такива свидетелства за зрѣлостъ съ създадени отъ гимназии на момичета и 2,563 на момчета. Обаче, докато презъ уч. 1919/20 год. последните съставляватъ 67%, а първите 33% отъ всички (511) издадени презъ уч. година зрѣлостни свидетелства съ латински, презъ 1928/29 уч. год. тъзи относителни числа добиватъ други стойности: за момчетата 42%, а за момичетата 58%. Така че, броятъ на издаваниетъ годишно на момичета свидетелства съ латински се е увеличилъ отъ 170 презъ 1919/20 уч. год. на 467 презъ 1928/29 г., или единъ и 3/4 пъти (съ 175%), докато броятъ на подобните свидетелства издадани на момчета е останалъ неизмененъ (341 и 342 съответно).

И отъ педагогическите училища също тъй излизатъ ежегодно все по-голямъ брой свършили педагогисти. Дори тукъ увеличението върви съ по-силенъ темпъ, отколкото при гимназията, особено следъ войната. Ежегодниятъ брой на издаваниетъ отъ тия училища свидетелства за зрѣлостъ се е повече отъ утроилъ отъ 1909/10 до 1928/29 уч. год., като отъ 406 презъ първата година е стигналъ на 1,288 презъ последната, съ максимумъ 1,492 свидетелства на 1924/25 уч. год. Презъ цѣлия този периодъ отъ 19 години завършващите педагогически училища съ изключение само на годините 1925/26, 1927/28 и 1928/29, когато завършилите момчи-педагогисти съ малко повече отъ девици. Всичко презъ течението на 19-те години отъ педагогическите училища съ излъзли съ зрѣлостни свидетелства 6,638 (44·6%).